

specifikace: K řízení o žalobě, kterou žalobkyně z pozice současného insolvenčního správce dlužnice požaduje po žalovaném, jako původním insolvenčním správcem dlužnice, zaplacení žalované částky do majetkové podstaty dlužnice, neboť žalovaný si tuto částku neoprávněně vyplatil jako odměnu ke škodě majetkové podstaty dlužnice (kterou tak právě o protiprávně vyplacenou odměnu zmenšil), jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy podle § 7a písm. b) insolvenčního zákona, neboť jde o incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona.

§ 7a písm. b) IZ

§ 159 odst. 1 písm. e) IZ

Ncp 88/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **Gestore v. o. s.**, IČO 28820959
sídlem Čechyňská 16, 602 00 Brno
insolvenční správce dlužnice XY, a. s., IČO XY

proti
žalovanému: **Š. B.**, IČO XY

o zaplacení částky 5 355 000 Kč,

vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 23 C 392/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Českých Budějovicích.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Okresnímu soudu v Českých Budějovicích (dále jen „předkládající soud“) dne 22. 12. 2020 domáhá z pozice současného insolvenčního správce

ustanoveného v insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. XY INS XY/2008 ve věci dlužnice uvedené v záhlaví tohoto usnesení proti žalovanému, jako původnímu insolvenčnímu správci dlužnice (který tuto funkci vykonával od května 2008 do března 2016), zaplacení žalované částky do majetkové podstaty dlužnice s odůvodněním, že si žalovaný uvedenou částku (sestavující ze dvou položek) vyplatil svévolně jako zálohu na odměnu v rozporu s ustanovením § 38 odst. 4 insolvenčního zákona a s vyhláškou č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že podle jeho názoru není dána v prvním stupni věcná příslušnost okresních soudů, nýbrž je založena věcná příslušnost krajských soudů podle § 7a písm. b) insolvenčního zákona. Vyjádřil přesvědčení, že se jedná o incidenční spor o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinnosti insolvenčním správcem ve smyslu § 159 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona. Případně by se mohlo jednat o spor podle § 7a písm. d) insolvenčního zákona, tedy o spor o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu.
3. Žalobkyně k příslušné výzvě předkládajícího soudu k otázce věcné příslušnosti sdělila, že se o incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona nejedná, neboť žaloba směřuje proti bývalému insolvenčnímu správci, který již v insolvenčním řízení dlužnice nevystupuje jako procesní subjekt. Nadto byla žalobkyně vyzvána insolvenčním soudem k podání žaloby a k podání informace o soudu, který bude věc projednávat, a spisové značce tohoto řízení.
4. Žalovaný se k postupu předkládajícího soudu nevyjádřil.
5. Podle § 11 odst. 1 věta první a druhá o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.
6. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
7. Podle § 7 část věty před středníkem zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (dále i jen „IZ“), nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
8. Podle § 7a písm. b) IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
9. Podle § 7a písm. d) IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu.
10. Podle § 159 odst. 1 písm. e) IZ, incidenčními spory jsou spory o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčním správcem.
11. Žalobkyně svou žalobou z pozice současného insolvenčního správce dlužnice požaduje po žalovaném, jako původním (bývalém) insolvenčním správci dlužnice, zaplacení žalované částky do majetkové podstaty dlužnice, neboť žalovaný si tuto částku neoprávněně (protiprávně - v rozporu s právním předpisem) vyplatil jako (zálohu na) odměnu ke škodě majetkové podstaty dlužnice (kterou tak právě o protiprávně vyplacenou odměnu zmenšil).
12. Takto vymezený předmět řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne

7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - zakládá povahu projednávané věci jako incidenčního sporu podle § 159 odst. 1 písm. e) IZ, k jehož projednání a rozhodnutí jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy podle § 7a písm. b) IZ. Není přitom významné, že žalovaný je (toliko) původním (bývalým) insolvenčním správcem dlužnice, nýbrž podstatné je to, že si tento bývalý insolvenční správce měl podle žalobních tvrzení počínat ve své funkci protiprávně ke škodě majetkové podstaty dlužnice. Nadto krajský insolvenční soud má také poznatky o (správné) odměně (bývalého) insolvenčního správce v insolvenčním řízení dlužnice.

13. Zbývá dodat, že se naproti tomu nejedná o spor o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu podle § 7a písm. d) IZ, neboť uvedené ustanovení se týká sporů, kdy byla způsobena škoda osobě podáním šikanózního insolvenčního návrhu ve smyslu § 147 IZ.
14. Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený proto z těchto důvodů rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy, a zároveň podle § 104a odst. 6 o. s. ř. rozhodl o postoupení věci Krajskému soudu v Českých Budějovicích jako soudu věcně příslušnému.
15. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci řízení a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 8. února 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu